

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814203547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814203547.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľky: M. E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K., A. č. XX/XX, právne zastúpenej Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom so sídlom Trenčín, Jilemnického č. 2, proti odporcovi: M. M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., R. č. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom so sídlom Prievidya, Nám. slobodz č. 22, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti prvého a druhého výroku návrhu navrhovateľky ako bol špecifikovaný podaním zo dňa 29.04.2014 z a s t a v u j e.

Odporca j e p o v i n n ý sa zdržať rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov ine osoby.

Odporca j e p o v i n n ý doručiť navrhovateľke do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie: „Ospravedlňujem sa Vám za zmocnenie, vyhotovenie kópii a rozširovanie obsahu Vašich denníkov pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópii a za oboznamovanie s obsahom týchto denníkov ine osoby. Moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany písomností osobnej povahy. Svoje konanie ľutujem.“

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 3 OSP.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.2.2014 domáhala konštatovania, že odporca odcudzil originály denníkov pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky, ktoré patrili navrhovateľke a konštatovania, že odporca vyhotovil z denníkov bez privolenia navrhovateľky kópie a rozširoval obsah denníkov. Zároveň sa domáhala, aby sa odporca zdržal rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov ine osoby. Žiadala, aby súd

zaviazal odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku doručiť navrhovateľke písomné ospravedlnenie nasledovného znenia: „Ospravedlňujem sa Vám za odcudzenie, vyhotovenie kópii a rozširovanie obsahu Vašich denníkov pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópii a za oboznamovanie s obsahom týchto denníkov ine osoby. Moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany písomností osobnej povahy. Svoje konanie ľutujem.“ Tiež žiadala, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľke 1000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania.

Návrh odôvodnila tým, že odporca v čase medzi 26.06.2011 a 28.06.2011 jej odcudzil osobný denník, ktorý si viedla za obdobie roku 2004 do roku 2011 počas ich spoločného života. Do tohto denníka si zaznamenávala svoje osobné pocity a názory a niet pochyb, že denník (skladá sa z piatich zošitov formátu A6 rôznej farby, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán jej rukopisom) je jej výlučným vlastníctvom. Skutočnosť, že odporca disponuje neoprávnene denníkom a rozširuje ho preukazovala navrhovateľka zápisnicou z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici zo dňa 01.08.2011, ktorá je podpísaná odporcom a jeho rodičmi, teda odporca oboznámil s obsahom denníkov aj svojich rodičov. O tom, že odporca rozširoval obsah denníkov svedčí aj návrh odporcu na súdne konanie vedené na OS Považská Bystrica sp. zn. 4P/43/2011. O tom, že odporca mal predmetné denníky v držbe svedčia aj vyjadrenia odporcu v konaní vedenom na OS Prievidza pod sp. zn. 15C/55/2012. Odporca uvádzal informácie z obsahu denníkov a kópie, či výpisy z denníkov priložil k odvolaniu proti uzneseniu OS Považská Bystrica v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 8Em/2/2011. Odporca vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu ObU-PD-OVVS-2012/00289 zo dňa 12.10.2012 uvádzal informácie, ktoré sa dozvedel z denníkov. Ďalej poukázala na to, že bol odporca uznaným vinným z priestupku krádeže denníkov ObU-PD-OVVS-2013/00938-14. Z uvedeného vyplýva, že odporca disponuje denníkmi a rozširuje ich obsah pred orgánmi štátnej správy a súdmi, konkrétne pred Obvodným úradom Prievidza, Okresným súdom Považská Bystrica a pred Krajským súdom v Trenčíne. Uviedla, že odcudzením denníkov, ich skopírovaním a následným oboznamovaním iných osôb s ich obsahom došlo k preukázanému zásahu do súkromia navrhovateľky ako aj k zásahu do práva na ochranu osobných písomností. Odporca sa voči navrhovateľke, ako aj členom jej rodiny už dlhšiu dobu vyjadruje difamujúco, čo je riešené viacerými návrhmi na ochranu osobnosti. Uviedla, že odporca je učiteľom na základnej škole v Prievidzi a v čase krádeže denníkov odporca vyučoval etiku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľka nepovažovala za dostačujúcu len morálnu satisfakciu vo forme písomného ospravedlnenia, ale žiadala aj satisfakciu materiálnu v sume 1000,- eur. Petit navrhovateľka upravila na základe výzvy súdu písomným podaním zo dňa 29.04.2014.

Po úprave petitu návrhu na pojednávaní dňa 20.11.2015, ktorý súd pripustil uznesením vyhlásením na pojednávaní, sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporcu zdržať sa rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov ine osoby, zaviazal odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku doručiť navrhovateľke písomné ospravedlnenie nasledovného znenia: „Ospravedlňujem sa Vám za zmocnenie, vyhotovenie kópii a rozširovanie obsahu Vašich denníkov pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópii a za oboznamovanie s obsahom týchto denníkov ine osoby. Moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany písomností osobnej povahy. Svoje konanie ľutujem.“ Tiež žiadala, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľke 1000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania.

Navrhovateľka mala za to, že vykonaným dokazovaním bolo riadne preukázané, že sa odporca zmocnil zápisov navrhovateľky, ktoré mali povahu osobných písomností, prečítal ich, vyhotovil si z nich fotokópie bez súhlasu navrhovateľky, čím zasiahol do jej osobnostných práv. V zásahu do osobnostných práv navrhovateľky zo strany odporcu došlo aj ďalším rozširovaním ich obsahu v konaniach, kde buď ich samotné zaradil do obsahu spisu, resp. na nich a ich obsah poukazoval. Mala za to, že aj poukazovanie na obsah zápisov v iných konaniach, ako v konaniach, kde sa predmetné zápisky fyzicky nachádzali v spise, bolo spôsobilým zásahom do osobnostných práv navrhovateľky. Zdôraznila, že odporca ako účastník súdnych konaní, kde sa zápisky fyzicky nachádzajú, má právo si zo spisu vyhotovovať výpisy, odpisy a fotokópie, preto mala za to, že aj naďalej by mohol rozširovať obsah zápisov. Žiadala návrhu v celom rozsahu vyhovieť a odporcu zaviazat' na náhradu trov konania.

Na základe návrhu navrhovateľky zo dňa 25.11.2014 Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 16.12.2014 č. 13C/32/2014-131 predbežným opatrením uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky, ako aj ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov ine osoby bez súhlasu navrhovateľky až do právoplatného skončenia konania v tejto veci. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.02.2015 č. k. 17Co/77/2015-153.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 21.08.2014 navrhol návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na nepravdivé tvrdenia navrhovateľky. Priestupkové konanie, ktoré bolo proti nemu vedené v tejto súvislosti bolo po jeho odvolaní zastavené. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 bol návrh navrhovateľky o vydanie predmetných denníkov zamietnutý. V tomto konaní som uviedol, že dňa 26.06.2011 navrhovateľka odišla aj s dcérou do Považskej Bystrice na návštevu. Po jej odchode hľadal teplomer, pretože mal teplotu a vedel, že sa teplomer môže nachádzať v nočnom stolíku. Úplne náhodou našiel v tomto stolíku najskôr jeden zápisník, celkom 5 zápisníkov (pričom všetky boli voľne prístupné a nemala ich zamknuté). Začal ich skúmať prečítal ich, pričom to bolo ťažké čítanie. Boli to údaje o stavoch, ktoré prežívala navrhovateľka aj počas materskej dovolenky, aj v roku 2004 o jej depresiách. Približne na druhý deň sa dal vyhotoviť fotokópiu všetkých týchto zápisníkov a v ten istý deň ich vrátil do nočného stolíka. Urobil jednu fotokópiu, čo bola dosť veľká investícia. Zápisníky boli písané vlastnou rukou navrhovateľky. Podotkol, že keby mal originály zápisníkov, dal by na súd do Považskej Bystrice originály zápisníkov. Mal za to, že sa svojim konaním nedopustil žiadneho konania, ktoré by mohlo byť posudzované podľa návrhu navrhovateľky. Navrhovateľka v tomto konaní nepreukázala, že by odporca rozširoval zápisky tak, aby sa s nimi mohli oboznamovať iné osoby, ako súdy. V tejto časti podľa odporcu navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno. Poukázal na petít návrhu, ktorý nevystihuje skutkový stav na základe vykonaného dokazovania. V pôvodnom návrhu bolo uvádzané, že odporca mal odcudziť, či ukradnúť, v súčasnosti je tam uvedené, že sa mal odporca zmocniť zápisníkov navrhovateľky. Avšak mal za to, že podľa výkladu týchto pojmov (násilným spôsobom prekonať prekážky za účelom zmocniť sa cudzej veci), odporca ani neodcudzil a ani sa nezmocnil zápisníkov navrhovateľky. Poukázal na to, že petít navrhovateľky je neurčitý aj z toho dôvodu, že v nich definuje zápisníky, ako 5 rôznofarebných zošitov formátu A6, pričom v predchádzajúcom konaní, týkajúcom sa zápisníkov, nevedela riadne uviezt', koľko zošitov, akých, v akom formáte by to malo byť. Je tam nesprávne uvedený formát A6. Popieral, že by oboznamoval iné osoby z obsahom týchto zápisníkov a v konaní ani nič také preukázané nebolo. Mal za to, že sa na základe konania odporcu s obsahom týchto zápisníkov oboznamoval len súd, pričom poukázal na vyjadrenie navrhovateľky, že súd na obsah týchto zápisníkov ani neprihliadal. Opätovne uviedol, že bol donútený správaním navrhovateľky a najmä uvedením nepravdivých údajov v návrhu v konaní vedenom na OS PB pod sp. zn. 4P/43/2011 použiť tieto zápisky, aby preukazoval, kto bol v ich vzťahu agresor, kto hovorí pravdu a kto klame, keďže navrhovateľka v návrhu v tej veci uvádzala a poukazovala na agresivitu odporcu. Poukazoval na to, že príslušníci rodiny M. zhodne tvrdili v konaní pred štátnymi orgánmi nepravdivé skutočnosti, čo bolo v týchto konaniach preukázané. To, že odporca poskytol zápisky súdu, nemohlo spôsobiť navrhovateľke takú ujmu, aby bolo odôvodnené zo strany súdu priznané nemajetkovej ujmy v peniazoch. Poukázal na konštantnú rozhodovaciu prax tak NS SR, ako aj ÚS SR týkajúcej sa ochrany osobnosti, kde je súdnou praxou uznaný tzv. test proporcionality, na základe ktorého sa vyhodnocuje konflikt záujmov pri zásahu do jednotlivých práv účastníkov konania. Poukázal na nález ÚS SR sp. zn. II ÚS 152/2008. Ak súdy v konaniach pripustili zaradenie zápisníkov do súdneho spisu a neodmietli tento listinný dôkaz, mal za to, že nemohlo dôjsť k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, nakoľko je povinnosťou súdu prípustnosť takéhoto dôkazu posúdiť a v prípade výrazného zásahu do práv navrhovateľky, takýto dôkaz nepripustiť a odmietnuť ho. Opätovne zdôraznil, že odporca sa nemal ako inak brániť proti nepravdivým tvrdeniam navrhovateľky ako tým, že poukázal na obsah zápisníkov vyhotovených navrhovateľkou, z ktorých bolo zrejmé, kto bol agresor v ich vzťahu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, listinnými dôkazmi, a to najmä návrhom, rozhodnutím Obvodného úradu Prievidza zo dňa 29.05.2013 sp. č. ObU-PD-OVVS-2013/00938-14, úradným záznamom z osobného pohovoru zo dňa 01.08.2011, zápisnicou z pojednávania z konania na OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 zo dňa 18.10.2012, odvolaním odporcu v konaní OS Považská Bystrica sp. zn. 8Em/2/2011, odvolaním odporcu v konaní Obvodného úradu Prievidza č. ObU-PD-OVVS-2012/00289-15, splnomocnením, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 16.07.2012 č. k.

6Co/151/2012-54, splnomocnením, uznesením OS Prievidza zo dňa 16.04.2014 č. k. 13C/32/2014-38, doplnením návrhu zo dňa 29.04.2014, oznámením PZ navrhovateľky a plnomocenstvo, vyjadrením odporcu zo dňa 21.08.2014, splnomocnením, zápisnicou z pojednávania z konania na OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 zo dňa 18.10.2012, podaním informácie Beátou Vrchovsou zo dňa 03.12.2011, podaním informácie OR PZ Prievidza zo dňa 30.10.2012, odborným vyjadrením zo dňa 15.08.2011, rozkazom o uložení sankcie za priestupok zo dňa 05.12.2012 č. ObÚ-PD-OVVS-2012/01386-00008, rozsudok OS Prievidza zo dňa 21.02.2013 č. k. 15C/55/2012-139, informáciou k zapožičaniu spisu zo dňa 21.12.2012, uznesením OP Prievidza zo dňa 12.09.2011 č. k. 1Pn 551/11-4, zaslaním správy o M.. M. M. zo dňa 21.08.2014 a výpisom z registra priestupkov odporcu, odvolaním voči rozhodnutiu ObU Prievidza č. ObU-PD-OVVS-2013/00938-14 zo dňa 29.05.2013, stanoviskom k vyjadreniu zástupcu matky doručený OS Považská Bystrica dňa 10.02.2014, vyjadrením odporcu v konaní OS Prievidza sp. zn. 11C/9/2014, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 16.07.2012 č. k. 6Co/151/2012-54, uznesením OS Prievidza zo dňa 14.05.2012 č. k. 15C/55/2012-28, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2012, oznámením navrhovateľky, vzájomným návrh odporcu doručený súdu dňa 10.10.2014 s prílohami, vyjadrením navrhovateľky k vykonaniu dôkazu zo dňa 28.10.2014, spis OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 a z neho najmä: - rozsudok OS Prievidza zo dňa 21.02.2013 č. k. 15C/55/2012-139 a rozsudok KS v TN zo dňa 11.09.2014 č. k. 4Co/23/2013-171, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 20.10.2014 a prepisom obsahu denníkov na č. I. 82-102, písomným podaním odporcu zo dňa 12.11.2014, podaním správy Mgr. N. K. zo dňa 06.06.2014, doplnením vzájomného návrhu odporcu, návrhom na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 25.11.2014 s prílohami, uznesením OS Prievidza zo dňa 16.12.2014 č. k. 13C/32/2014-131, uznesením OS Prievidza zo dňa 08.12.2014 č. k. 13C/32/2014-133, odvolaním odporcu proti uznesenie zo dňa 16.12.2014 č. k. 13C/32/2014-131 s prílohami, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 25.02.2015 č. k. 17Co/77/2015-153, denníkom od 10.10.2007 do 31.03.2008 č. I. 154-156, denníkom od 01.01.2004 do 26.07.2004 č. I. 157, denníkom od 01.07.2009 do 05.01.2010 č. I. 158-159, denníkom od 10.04.2008 do 31.07.2009 č. I. 160-161, denníkom od 06.01.2010 do 24.06.2011 č. I. 162-166, denníkom od 10.10.2007 do 31.03.2008 č. I. 168-170, denníkom od 10.04.2008 do 31.07.2009 č. I. 171-172, denník od 01.07.2009 do 05.01.2010 č. I. 173-174, zo spisu OS PB sp. zn. 4P/43/2011: denníkom od 10.10.2007 do 31.03.2008 č. I. 195-197, denníkom od 01.01.2004 do 26.07.2004 č. I. 198, denníkom od 01.07.2009 do 05.01.2010 č. I. 199-200, denník od 10.04.2008 do 31.07.2009 č. I. 201-202, denníkom od 06.01.2010 do 24.06.2011 č. I. 203-207, zápisom o priebehu ochorenia a starostlivosť matky (navrhovateľky) o svoje dieťa č. I. 208, denník od 01.01.2004 do 26.07.2004 č. I. 209-212, odchodmi č. I. 213, denníkom od 10.10.2007 do 31.03.2008 č. I. 214-216, denníkom od 10.04.2008 do 31.07.2009 č. I. 217-218 a denníkom od 01.07.2009 do 05.01.2010 č. I. 219-220, písomným podaním navrhovateľky zo dňa 10.11.2015 s prílohami, stanoviskom odporcu zo dňa 16.11.2015 k vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 28.10.2015, spisom OS Považská Bystrica sp. zn. 8Em/2/2011, spisom Obvodného úradu Prievidza sp. zn. 2013/00938 (2012/00289, 2011/03393), písomným podaním odporcu zo dňa 01.12.2015, trestným oznámením Z. M. zo dňa 27.12.2013, nálezom ÚS SR I. ÚS 85/2015-26, rozhodnutím OÚ Trenčín zo dňa 22.12.2014 č.: OU-TN-OOP4-2014/027383-003/185/2014/SlA, rozhodnutím OÚ Považská Bystrica zo dňa 28.08.2014 č.: OÚ-PB-OVVS-2014/002160 AP 11, rozsudkom KS v Bratislave zo dňa 21.03.2013 č. k. 1S/135/2012-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2013, uznesením OR PZ Považská Bystrica zo dňa 26.01.2012 ČVS: ORP-954/PB-PB-2011, listom Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. odporcovi zo dňa 04.04.2013, vyjadrením navrhovateľky zo dňa 28.01.2016, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľky vyplýva, že denníky, resp. zápisky, považuje jednoznačne za svoje písomnosti osobnej povahy, ktoré si písala výlučne pre svoju potrebu a ich obsah predstavuje jej intímne osobné vlastníctvo. Písala si ich v rokoch 2004-2011, pričom ich mala uložené v nočnom stolíku spoločného bytu, konkrétne v zásuvke, kde boli len jej osobné veci. Mala za to, že odpoca nemal žiaden dôvod, aby išiel do tejto zásuvky a prehliadal jej osobné veci. V tom čase žili riadne v spoločnej domácnosti a o všetko sa spoločne starali. Dňa 26.06.2011, bola to nedeľa, opustila spoločnú domácnosť, ktorú viedla s odporcom a z ich spoločného bytu si zobrala iba kabelku a dcéru. Odišla bez akýchkoľvek vecí. Do bytu sa vrátila v utorok pre svoje veci a dcérine veci. Vtedy zistila, že v nočnom stolíku chýbajú denníky, resp. zápisníky. Odporcu sa vtedy nepýtala, kde sú. Pýtala sa na ne len odporcovej matky, ktorú stretla pred vchodom, no ona o ničom nevedela. O tom, že odporca týmito denníkmi disponoval, sa dozvedela zo spisu OS Považská Bystrica sp. zn. 4P/43/2011, kde odporca doložil do spisu ftc. predmetných zápisov. Následne podala trestné oznámenie za krádež týchto denníkov, ktoré bolo riešené v priestupkovom konaní a bolo ukončené bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej,

nakoľko uplynula 2-ročná prekluzívna doba, čo bolo spôsobené procesnými chybami úradov. Mala za to, že odporca obsah predmetných denníkov rozširuje v ďalších konaniach pred štátnymi orgánmi za účelom oboznámenia týchto orgánov s obsahom týchto denníkov, ktoré majú preukazovať jej osobnosť a pôsobia proti nej difamujúco. Neustále poukazuje na obsah týchto denníkov a to vo viacerých konaniach aj napriek tomu, že predbežným opatrením v konaní na OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 bolo odporcovi predbežným opatrením uložené, aby predmetné zápisky nerozširoval, pričom toto predbežné opatrenie bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne. To, že s obsahom predmetných zápiskov oboznámil aj svojich rodičov vyplýva aj z úradného záznamu doloženého do spisu spísaného na ÚPSVaR Považská Bystrica, kde sa rodičia odporcu vyjadrovali o obsahu zápiskov. Z uvedeného vyplýva, že boli s nimi oboznámení. Poukázala na to, že zo strany odporcu išlo o obyčajné zlodejstvo, pričom v tom období pôsobil ako učiteľ etiky, ktorý by si mal prednostne ctíť tak zákony, ako aj etické princípy. Odporca zápisky použil bez jej vedomia a súhlasu a od obdobia, kedy opustila spoločnú domácnosť, sa k týmto denníkom nedostala a neboli vrátené ani do nočného stolíka tak, ako tvrdí odporca. Ani pri druhej návšteve ich spoločného bytu cez prázdniny 2011, sa predmetné denníky v zásuvke nenachádzali. Poukázala tiež na to, že odporca opätovne poukazuje na ich obsah a to v konaniach pred súdom a aj v konaní o úprave styku vedenom na OS Považská K. pod sp. zn. 4P/29/2013.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že dňa 26.06.2011 mu navrhovateľka oznámila, po tom, čo telefonovala so svojou matkou, že chce ísť do O. K.. Keďže sa cítil zle, odmietol ísť, načo ho navrhovateľka napadla. Políciu nevolal a navrhovateľka odišla do O. K. sama s našou dcérou. Keďže sa cítil zle, hľadal teplomer. Lieky, obvazy, náplasti či iné zdravotné pomôcky mali v spoločnej domácnosti na dvoch miestach, a to v spálni v komode v zásuvke a ešte na ďalšom mieste. Keďže teplomer nevedel nájsť, skúsil ho pohľadať aj v nočnom stolíku navrhovateľky. Keď hľadal teplomer, našiel jeden zošit, ktorý mu bol povedomí, vzhľadom na jeho obal. Kupovali ho spolu s tým, že navrhovateľka mu neuviedla dôvod, pre ktorý ho kupuje. Zošit ho zaujal, a preto ho otvoril a zisťoval, na čo ho navrhovateľka používa. Po jeho otvorení a prečítaní zistil, že zošit obsahuje zápisky navrhovateľky, z ktorých zostal v šoku a v nemom úžase. Uvedomil si, že jeho divný pocit bol v zápiskoch zhmotnený a zápisky navrhovateľky predstavovali zhmotnenú agresivitu navrhovateľky na papieri. Po tom, čo si prečítal tento jeden, zistil, že sa v zásuvke dokopy nachádza 5 takýchto zošitov. Všetky ich v ten deň nečítal, nakoľko sa to nedalo. Avšak rozhodol sa ich prefotiť, nakoľko boli dôkazom toho, čo si myslel, že sa v ich domácnosti deje. Predmetné zošity prefotil on sám v pondelok 27.06.2011 a po ich prefotení ich v rovnaký deň dal späť do zásuvky. Mal za to, že navrhovateľka bola v Prievidzi až dňa 30.06.2011 a v tento deň sa stretla s jeho matkou. Ak bola navrhovateľka dňa 27.06.2011 v Prievidzi, bolo to preto, že bola zobrať kartu od MUDr. Hrnkovej, ktorú jej doteraz nevrátila. Keďže dovtedy viedli riadne spoločnú domácnosť, pričom im pomáhali tak jeho, aj navrhovateľkine rodičia, kľúče od predmetného bytu mali aj rodičia navrhovateľky, aj jeho rodičia. Dňa 30.06.2011 prišla navrhovateľka spolu so Štefanom M., V. M. a ešte ďalšou osobou B. B. pre auto, ktoré si v ten deň nezobrala. Po ich návšteve nekontroloval, či sa denníky nachádzajú v stolíku, nekontroloval ich. Riadne ich vrátil do zásuvky a ich fotokópie si vyhotovil len za účelom preukázania povahy navrhovateľky v prípade ohrozenia života alebo zdravia ich dcéry. Mal za to, že samotné zápisky obsahujú zhmotnenú agresivitu navrhovateľky, ako aj zápisky týkajúce sa ich spoločného majetku, či myšlienky navrhovateľky voči všetkým a celému svetu. Mal tiež za to, že zápisky písala v stave depresie a prakticky týmito zápiskami potvrdila všetko to, čo v reálnom živote zažívala. Zápisky obsahovali osobné myšlienky a postoje navrhovateľky k svetu, ľuďom, žiakom. Keďže ich písala samotná navrhovateľka, považoval ich obsah za pravdivý. Uviedol, že obsah týchto zápiskov, resp. ich fotokópie doložil len do súdnych konaní vedených na OS Považská K. sp. zn. 4P/43/2011 a sp. zn. 8Em/2/2011. Zakladal tam fotokópie zápiskov. Inde fotokópie nepoužil. Mal za to, že tieto zápisky obsahujú dôkazy o správaní navrhovateľky, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie spôsobilosti navrhovateľky pre spôsobilosť starať sa o našu dcéru. Odporca vo svojej výpovedi potvrdil, že čítal denníky (zápisky) navrhovateľky bez jej súhlasu a aj po tom, čo zistil, že ide o zápisky navrhovateľky osobnej povahy. Potvrdil, že si zo všetkých urobil fotokópiu a neskôr aj výpisy z nich. Odporca tiež potvrdil, že fotokópie zápiskov navrhovateľky, resp. výpisy z nich použil vo všetkých konaniach, ktoré sa týkali ich spoločnej dcéry.

Zo spisu OS Považská Bystrica sp. zn. 4P/43/2011 vyplýva, že v tomto konaní sa rozhodovalo o zverení maloletej G. M. do osobnej starostlivosti a úpravu ostatných rodičovských práv a povinností. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 19.07.2011 vyplýva, že pojednávanie bolo odročené, avšak odporca doložil do súdneho spisu okrem iných listinných dôkazov fotokópiu denníku, pričom výpisky denníkov sa v spise nachádzali na č. l. 30-42, 55-59, 154, 274-280.

Zo zápisnice z pojednávania v konaní OS O. K. sp. zn. 4P/43/2011 zo dňa 02.02.2012 vyplýva, že odporca na pojednávaní predložil súdu fotokópie denníkov matky spolu s ich prepisom. Fotokópie denníkov v počte 3 a elektronický prepis sa založili do spisu ako jeho súčasť.

Z písomne podaného odvolania odporcu vo veci OS Považská Bystrica sp. zn. 8Em/2/2011 zo dňa 23.04.2012 vyplýva, že vo veci výkonu rozhodnutia odporca okrem iných tvrdení poukazoval na päť denníkov, ktoré ako dôkaz nebral do úvahy súd a nedal ich posúdiť odborníkom a podobne. K podaniu pripojil fotokópiu denníku od 01.01.2004 do 26.07.2004 a výpis z denníka od 06.01.2010 do 24.06.2011 a výpis z denníka, vrátane príloh zo spisu sp. zn. 4P/43/2011.

Zo spisu OR PZ Prievidza ČVS: ORP-1882/PD-PD-2011 vyplýva, že predmetné konanie bolo vo veci podozrenia z trestného činu krádeže bolo odovzdané Obvodnému úradu v Prievidzi odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti majetku, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Zo spisu vyplýva, že trestné oznámenie podala dňa 01.08.2011 navrhovateľka v súvislosti so stratou jej denníkov, ktoré mala v spoločnom byte, a ktoré tam dňa 28.6.2011 nenašla, pričom odporca ich už dňa 19.07.2011 predložil v súdnom konaní spolu s výpiskami. Odporca bol vo veci vypočutý dňa 27.06.2011, pričom uviedol, že náhodou našiel v stolíku denníky, ktoré si písala navrhovateľka, tieto si prečítal. Z obsahu výpovede nevyplýva, že by odporca denníky do trestného spisu pripojil.

Rozhodnutím MV SR zo dňa 02.04.2012 č. SVS-OP1-2012/006824/TJM bolo zrušené rozhodnutie Obvodného úradu Prievidza, odboru všeobecnej vnútornej správy sp. č. ObU-PD-OVVS-2011/03393-6 zo dňa 15.12.2011, ktorým bolo konanie zastavená, a vec bola vrátená na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia sa okrem iného konštatuje, že obvinený /odporca/ sa dopustil skutku, a to že v úmysle získať výhodnejšie postavenie pred súdom, odcudzil poškodenej denníky jej patriace, čím jej v príčinnej súvislosti vznikla majetková škoda 7,80 eur. Následným rozhodnutím Obvodného úradu Prievidza z 21.9.2012 bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku, ktorého sa dopustil tým, že v presne nezistenom čase medzi 26.6.2011 a 28.6.2011 v presne nezistenom čase vzal z nočného stolíka svojej družky M. E. M. v byte osobné denníky, čím jej spôsobil škodu vo výške 7,80 eur, teda úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku krádežou vecí z takého majetku. Odporcovi bola uložená pokuta 10,- eur s povinnosťou nahradiť štátu trovy konania 16,- eur a povinnosť nahradiť odporkyni škodu 7,80 eur. Následne rozhodnutím MV SR sekcia verejnej správy č. SVS - OP 1 -2013/001132/ TJM z 7.1.2013 vyplýva, že napadnuté rozhodnutie zo dňa 21.9.2012 bolo zrušené a vec bola vrátená opäť na ďalšie konanie. K zrušeniu rozhodnutia došlo predovšetkým pre procesné pochybenia správneho orgánu, pričom v odôvodnení rozhodnutia je ako účelové tvrdenie obvineného vyhodnotený jeho tvrdenie, že denníky po ich skopírovaní vrátil na pôvodné miesto, pretože toto netvrdil vo svojich výpovediach pred policajným orgánom a následne pred správnym orgánom. Naposledy bolo vo veci rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 12.07.2013 sp. č. ObU-PD-OVVS-2013/00938-19, ktorým bolo konanie vo veci priestupku proti majetku, ktorého sa mal dopustiť obvinený (odporca) tým, že medzi 26.06.2011 a 28.06.2011 v presne nezistenom čase vzal z nočného stolíka svojej družky M. v byte na Ul. Karasiny č. 247/33 osobné denníky, čím jej spôsobil škodu vo výške 7,80 eura, teda mal úmyselne spôsobiť škodu na cudzom majetku, zastavené, keďže zodpovednosť za priestupok zanikla. V predmetnom konaní sa fotokópie a ani výpisky zo zápisok navrhovateľky nenachádzajú.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 OZ privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka upravuje právo na ochranu osobnosti. Jeho funkciou je zabezpečiť v občianskoprávnej oblasti dôslednou ochranou rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej individuálnej integrity ako nutnú podmienku jej dôstojnej existencie a jej celkového slobodného rozvoja

(čl. 1 Charty základných ľudských práv EU z Nice). Jednotné právo na ochranu osobnosti obsahuje jednotlivé dielčie práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a majú demonštratívny charakter. Do rámca všeobecnej úpravy v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka sa zahrňuje podľa špecifickej úpravy v ustanovenia § 12 Občianskeho zákonníka aj právo fyzickej osoby na prejavy osobnej povahy. Sem patria aj písomnosti osobnej povahy. Predmetom občianskoprávnej ochrany podľa § 12 nie sú samotné hmotné substráty, ale ich osobnostný (nehmotný- imateriálny) obsah, ktorý bol prostredníctvom hmotného substrátu neoprávnene zasiahnutý. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je že došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva. Takýto zásah musí byť zároveň objektívne spôsobilý privodiť dotknutej fyzickej osobe ujmu na právach uvedených v § 11 OZ. Vyvolanie následkov takýmto zásahom sa nevyžaduje. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len voči takým konaniam (zásahom), ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podľa § 12 ods. 2 OZ privolenie dotknutej fyzickej osoby na použitie písomností osobnej povahy nie je potrebné, ak sa tieto písomnosti použijú na úradné účely na základe zákona. Takáto zákonom stanovená výnimka použitia prejavov osobnej povahy je tzv. zákonnou licenciou.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, tak výpoveďami samotných účastníkov, ako aj listinnými dôkazmi, že došlo zo strany odporcu zverejnením údajov z prejavov osobnej povahy - denníkov, resp. zápiskov navrhovateľky bez jej súhlasu a bez zákonnej licencie (§ 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka) k zásahu do práv navrhovateľky na ochranu osobnosti. Z fotokópie denníkov, resp. zápiskov navrhovateľky pripojených odporcom do konaní vedených na OS Považská Bystrica pod sp. zn. 8Em/2/2011 a sp. zn. 4P/43/2011, ale aj z výpiskov z predmetných denníkov, resp. zápiskov navrhovateľky v konaní vedenom na OS Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/29/2013 a v konaní vedenom na OS Prievidza pod sp. zn. 11C/9/2014 vyplýva, že predmetné písomnosti obsahujú osobné pocity, myšlienky a názory navrhovateľky, teda nehmotný (imateriálny) osobný obsah, ktorý mal zostať uchovaný len pre navrhovateľku a jej potreby a nebol určený pre ďalšie osoby, či ďalšie zverejňovanie. Z uvedeného vyplýva, že denníky, resp. zápisky predkladané vo fotokópiách, resp. vo forme výpiskov sú písomnosťami osobnej povahy patriace navrhovateľke. Keďže sa odporca oboznámil z obsahom týchto denníkov, resp. zápiskov navrhovateľky bez jej súhlasu, bez jej súhlasu vyhotovil z predmetných denníkov fotokópie a výpisy a tieto ďalej rozširoval bez jej súhlasu, zasiahol do osobnostných práv navrhovateľky chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Uvedené konanie potvrdil aj sám odporca vo svojich výpoveďiach tak v tomto konaní, ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/55/2012. Sám odporca uviedol, že po tom, čo zistil, čo obsahujú zápisky (zhmotnenú agresivitu navrhovateľky, ako aj zápisky týkajúce sa ich spoločného majetku, či myšlienky navrhovateľky voči všetkým a celému svetu, osobné myšlienky a postoje navrhovateľky k svetu, ľuďom, žiakom), rozhodol sa ich prefotiť. Predmetné zošity prefotil on sám v pondelok 27.06.2011. Odporca sám potvrdil, že obsah týchto zápiskov, resp. ich fotokópie doložil do súdnych konaní vedených na OS Považská Bystrica sp. zn. 4P/43/2011, sp. zn. 4P/29/2013 a sp. zn. 8Em/2/2011 a vo všetkých konaniach, ktoré sa týkali ich spoločnej dcéry. Zakladal tam fotokópie zápiskov, resp. výpisy. Inde fotokópie nepoužil. Súd dospel k záveru, že k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky došlo zo strany odporcu už tým, že sa oboznámil s navrhovateľkinými písomnosťami osobnej povahy a vyhotovil si z nich fotokópie a výpisy bez súhlasu navrhovateľky, pričom v tomto štádiu správania sa na odporcu nie je aplikovateľná ani zákonná licencia na použitie písomnosti osobnej povahy bez súhlasu dotknutej osoby na úradné účely na základe zákona. Ak odporca takto v rozpore so zákonom a s právom navrhovateľky na ochranu osobnosti (práva na ochranu prejavov osobnej povahy) získané písomnosti osobnej povahy použil (rozširoval, inak zverejňoval) v súdnych a iných konaniach pred štátnymi orgánmi, urobil tak mimo zákonnej licencie upravenej v § 12 ods. 2 OZ. O neoprávnený zásah odporcu do osobnosti navrhovateľky by nešlo v prípade, keby bol zásah dovolený (resp. predpokladaný) zákonom. Ide najmä o tzv. zákonné licencie, resp. prípady, keď k zásahu do osobnosti fyzickej osoby dochádza pri výkone iného práva ustanoveného zákonom alebo keď iný subjekt plní právnu povinnosť, ktorú mu ukladá zákon. Za výkon zákonnej licencie však nemožno považovať každé konanie alebo postup, ale iba také konanie alebo postup, ktoré výslovne upravuje zákon. Ak odporca v konaní uviedol, že fotokópie resp. výpisy denníkov navrhovateľky predložil v konaniach ako dôkaz podľa § 120 OSP o správaní navrhovateľky, ktorý podľa neho má podstatný vplyv na posúdenie spôsobilosti navrhovateľky pre spôsobilosť starať sa o ich dcéru, súd konštatuje, že boli použité mimo zákonnej licencie. V danom prípade ide o písomnosti výslovne intímneho charakteru, kde je vylúčený aj dôkaz pravdy a ich akékoľvek použitie odporuje právu na ochranu súkromia fyzickej osoby. Cieľom odporcu pri použití fotokópií, resp. výpisov z denníkov

navrhovateľky bolo len zdiskreditovať navrhovateľku v konaniach súdov a štátnych orgánov, a to aj takýmto nezákonne získaným a nezákonne rozširovaným dôkazom.

Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že odporca zasiahol do osobnostných práv navrhovateľky chránených ustanovením § 11 OZ, keď sa oboznámil s obsahom denníkov navrhovateľky pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6 (zviazané v tvrdých obaloch), z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky, keď z nich vyhotovil kópie a výpisy a z ich obsahom oboznámil aj iné osoby bez súhlasu navrhovateľky a mimo zákonnej licencie.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Zákon v tomto ustanovení, uvádza prostriedky, ktorými sa fyzická osoba môže domáhať ochrany svojej osobnosti. Prostriedky ochrany podľa tohto ustanovenia možno použiť iba v prípade, keď neoprávnený zásah smeroval do niektorej zo zložiek osobnosti človeka príkladmo uvedených v ustanovení § 11 OZ, teda aj do práva na česť, dôstojnosť, súkromia, resp. prejavov osobnej povahy. O neoprávnený zásah nejde ak k nemu prišlo pri výkone iného subjektívneho práva. Tam, kde v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vznikla nemajetková ujma, vznikajú pre pôvodcu tohto zásahu občianskoprávne sankcie uvedené v ustanovení § 13 ods. 1 a 2 OZ. Fyzická osoba môže uplatniť tieto prostriedky, ak existuje subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah. Prostriedky uvedené v § 13 OZ majú povahu sankcií voči osobe, ktorá do práva na ochranu osobnosti iného zasiahla. Pri ich aplikácii je potrebné dodržiavať zásadu primeranosti, t.j. prostriedky ochrany musia byť primerané a javiť sa účinné povahy zásahu. Zásada primeranosti znamená, že sankcie možno použiť len v poradí, v akom ich uvádza zákon, bez ohľadu na to, akej sankcie sa domáha dotknutá osoba. Zásahom dotknutá fyzická osoba sa v prvom rade môže domáhať upustenia od neoprávnených zásahov do osobného práva na ochranu osobnosti, ktorou sa domáha zdržania, resp. zákazu určitého konania, ktoré zasahuje do určitej zložky jej osobnosti. Hmotnoprávnou podmienkou takejto žaloby je, aby neoprávnený zásah v dobe podania žaloby trval, pokračoval, resp. aby existovalo bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia, či opakovania v budúcnosti. Právny prostriedok tohto druhu nemá miesto tam, kde takýto zásah bol už dokonaný, ukončený, teda netrval. V zmysle § 13 ods. 2 OZ predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je, že morálne zadostučinenie nie je v danom prípade postačujúce a že zároveň došlo neoprávneným zásahom k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti dotknutej fyzickej osoby v značnej miere. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd v prvom rade preukázané, že v danom prípade nastali také okolnosti, že dotknutej osobe nestačí zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ.

Keďže súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky odporcom, vzniklo navrhovateľke právo podľa § 13 ods. 1 OZ domáhať sa od odporcu, aby upustil od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby odstránil následky týchto zásahov a aby jej poskytol primerané zadostučinenie. Navrhovateľka sa svojim návrhom v tomto konaní domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov iné osoby. Hmotnoprávnou podmienkou takéhoto petitu je, aby neoprávnený zásah v dobe podania návrhu trval, pokračoval, resp. aby existovalo bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia, či opakovania v budúcnosti. V danom prípade táto podmienka splnená je, keďže odporca môže aj naďalej rozširovať obsah denníkov, resp. zápiskov navrhovateľky či oboznamovať iné osoby s ich obsahom. V tejto časti považoval súd návrh navrhovateľky za legitímny, ktorého účelom je zamedziť opätovnému zasahovaniu do osobnostného

práva navrhovateľky a vzniku ďalšej ujmy navrhovateľke predovšetkým v nemajetkovej sfére. Vzhľadom na uvedené súd návrhu navrhovateľky v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

Ďalej sa navrhovateľka domáhala, aby odporca jej doručil do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie: „Ospravedlňujem sa Vám za zmocnenie, vyhotovenie kópií a rozširovanie obsahu Vašich denníkov pozostávajúcich z piatich rôznofarebných zošitov formátu A6, zviazané v tvrdých obaloch, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky a ich kópií a za oboznamovanie s obsahom týchto denníkov inej osoby. Moje konanie hrubým spôsobom zasiahlo do Vášho súkromia a ochrany písomností osobnej povahy. Svoje konanie ľutujem.“ Ospravedlnenie ako satisfakčný prostriedok, nie je ani konštatovaním porušenia práva a ani náhradou nemajetkovej ujmy. Ospravedlnenie sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že vzťahy medzi účastníkmi ako bývalými partnermi a rodičmi maloletej G. sú vážne narušené, a to aj z dôvodu zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľky, ktorých ochrany sa navrhovateľka domáha v tomto konaní, súd konštatuje, že v danom prípade neprichádza do úvahy náprava zásahu obnovením do pôvodného stavu. Do úvahy preto prichádza priznanie satisfakcie, a to aj formou písomného ospravedlnenia citovaného znenia. Písomné ospravedlnenie odporcu navrhovateľke považoval súd za primeraný spôsob odčinenia neoprávneného zásahu odporcu do osobnostných práv navrhovateľke aj s ohľadom na to, že k zásahu došlo porušením práva navrhovateľky na ochranu písomností osobnej, ba až intímnej povahy rozširovaním ich obsahu predovšetkým v súdnych konaniach týkajúcich sa ich spoločnej maloletej dcéry. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel návrhu navrhovateľky aj v tejto časti v celom rozsahu.

Ďalej sa navrhovateľka v tomto konaní domáhala priznania nemajetkovej ujmy vo výške 1000,- eur v zmysle § 13 ods. 2 OZ. V zmysle § 13 ods. 2 OZ predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je, že morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade a za daných okolností postačujúce a že zároveň došlo neoprávneným zásahom k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti dotknutej fyzickej osoby v značnej miere. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd v prvom rade preukázané, že v danom prípade nastali také okolnosti, že dotknutej osobe nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Prostriedky uvedené v § 13 OZ majú povahu sankcií voči osobe, ktorá do práva na ochranu osobnosti iného zasiahla. Pri ich aplikácii je potrebné dodržiavať zásadu primeranosti, t.j. prostriedky ochrany musia byť primerané a javiť sa účinné povahy zásahu. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že len samotné písomné ospravedlnenie navrhovateľke zo strany odporcu, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na charakter zásahu do osobnostných práv navrhovateľky a na určitý aj preventívny charakter sankcií upravených v § 13 OZ. Zo spisu OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012 vyplýva, že súd v konaní uznesením zo dňa 14.05.2012 č. k. 15C/55/2012-28 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa rozširovania obsahu denníkov navrhovateľky, z ktorých každý je zapísaný v počte cca 100 strán rukopisom navrhovateľky, ako aj ich kópií a oboznamovať s obsahom týchto denníkov inej osoby bez súhlasu navrhovateľky až do právoplatného skončenia konania v tejto veci. Uznesenie prevzal odporca dňa 21.05.2012. Aj napriek vydanému predbežnému opatreniu odporca v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4P/29/2013 vo svojom vyjadrení zo dňa 06.02.2014 opätovne na predmetné výpisky z denníkov navrhovateľky poukázal a aj ich pripojil k vyjadreniu. Rovnako na ne poukázal odporca aj vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 24.03.2014 v konaní vedenom na OS Prievidza pod sp. zn. 11C/9/2014. Odporca v celom konaní tvrdil a bránil sa, že predmetné výpisky z denníkov, resp. zápisov navrhovateľky použil alebo na ne poukázal len v súdnych konaniach týkajúcich sa ich spoločnej dcéry. Vykonaným dokazovaním, a to najmä z vyjadrenia odporcu k návrhu zo dňa 24.03.2014 v konaní vedenom na OS Prievidza pod sp. zn. 11C/9/2014, ktorého predmetom konania je ochrana osobnosti, bolo preukázané, že tomu tak nie. Odporca na predmetné výpisky z denníkov navrhovateľky teda poukazoval aj v konaní Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/9/2014, ktoré nemá nič spoločné s úpravou rodičovských práv účastníkov konania k ich spoločnej maloletej dcére G.. Keďže odporca na predmetné výpisky z denníkov navrhovateľky poukazoval a ich obsah rozširoval aj po vydaní predbežného opatrenia v konaní vedenom na OS Prievidza sp. zn. 15C/55/2012, a to opakovaně a v čase, keď predbežné opatrenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.07.2012 č. k. 6Co/151/2012-54 (odporcovi bolo doručené dňa 01.08.2012), a to aj v konaniach, ktoré nemali súvis s ich maloletou dcérou, nepovažoval súd priznané zadosťučinenie formou písomného ospravedlnenia sa dostatočné a priznal navrhovateľke aj nemajetkovú ujmu v peniazoch. Nemajetkovú ujmu v peniazoch priznal súd ako druh sankcie za neoprávnený zásah odporcu do osobnostných práv

navrhovateľky, ktorej účelom bolo naplnenie aj prevenčnej funkcie sankcie. Priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľke, a to v sume 500,- eur, by podľa názoru súdu malo odporcu odradiť od ďalšieho, opätovného rozširovania obsahu denníkov, resp. výpiskov z denníkov navrhovateľky.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.